

MOTERŲ DIRVA

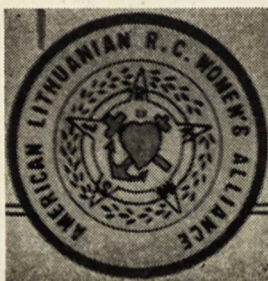
1958 m. birželio mėn.

(June)

No. 6

MĖNESINIS
LAIKRAŠTIS

*A.L.R.K. Moterų Sąjungos
Organas*

MOTERŲ DIRVA (Women's Field) official organ of the
American - Lithuanian R. C. Women's Alliance dedicated to
Our Lady of Perpetual Help

Editorial and Business Address: 205 Luelde St., So. Bend 14, Ind.

TURINYS — CONTENTS

Patriotizmas — <i>Prel. P. M. Juras</i>	3
Mūsų šeima — <i>K. Keblinskienė</i>	5
16 Įsakymų Moterims	6
Sesučių Kazimieriečių Auksinio Jubilė- jaus Metai šv. Alfonso Parap.	7
Valgykim Sveikai	9
Šauniai Pagerbta M. Vaičiūnienė	11
Žymi Veikėja Atšventė 75 m. Gimtadienį	12
Kuopų ir Apskričių Veikla	13
Plain and Fancy	19
Homes are Made, Not Bought	23

REDAKTORĖ - EDITOR:

Mrs. DALE MURRAY
205 Luelde St.
South Bend 14, Ind.

BENDRADARBĖS - FEATURES:

Marijona Čižauskienė, Elizabeth, N. J.; Uršulė Dau-
kantienė, Worcester, Mass.; Irene Kazanauskas, Chicago,
Ill.; Kunigunda Keblinskienė, Brockton, Mass.; Ada
Skučienė, Plainfield, N. J.; Antonia M. Wackell, Wor-
cester, Mass.

Raštus, korespondencijas ir "Moterų Dirvos" visuose
reikaluose rašykite redaktorei.

Published monthly by the American-Lithuanian R. C.
Women's Alliance. Subscription yearly U. S. — \$2.50
Foreign — \$2.50. Single copy — 25 cents.

"Second class mail privileges authorized at Chicago, Ill."

MOTERŲ SAJUNGOS

DIREKTORĖS

1958 - 1959 M.

CONNECTICUT

Charlotte Serwo
1064 Boulevard
W. Hartford 7, Conn.

ILLINOIS

Marijona Paukštienė
4428 S. California Ave.
Chicago 32, Ill.

MASS., MAINE ir N. H.

Uršulė Daukantienė
14 Commonwealth Ave.
Worcester 4, Mass.

MICHIGAN

Stephanie Kryger
1576 Quarry Ave.
Grand Rapids 4, Mich.

NEW YORK ir NEW JERSEY

Anelė Balbatienė
970 W. Grand St.
Elizabeth, N. J.

OHIO

Ona Stepulionienė
6700 Superior Ave.
Cleveland, Ohio

PENNSYLVANIA

Julė Tamanauskienė
218 Oak St.
Minersville, Pa.

SKUNDŲ KOMISIJA

Justa Karpiūtė
325 W. Main St.
Westville, Ill.

Sofija Bartkaitė
2535 W. 46th St.
Chicago 32, Ill.

Elena Sirvinskienė
4541 S. Rockwell St.
Chicago 32, Ill.

Motery Dirva

1958 M. BIRŽELIO MĖN. (JUNE)

VOLUME 42, No. 6

Prel. P. M. Juras

PATRIOTIZMAS

Laikantis Kristaus paskelbto didžiojo meilės įsakymo būtinai reikia įjungti meilę tėvynės, kurion mus Dievas leidžia siekti amžinosios laimės.

Dievo Apvaizdos parėdymu pasaulyje randasi daugybė įvairių įvairiausių tautų. Kiekviena jų turi savo paskirtį ir savo tautinį charakterį. Išsiskiria iš kitų savo kalba, papročiais, kultūra. Bet žmonių prisirišimas prie savo gimtinės, kokia ji bebūtų, yra bendras visoms tautoms, nes pats Dievas įdiegia į žmogaus prigimtį ypatingą savo krašto meilės jausmą. Tad natūralu domėtis savo kraštu, kuriame žmogus yra gimęs ir augęs, kur jo sodyba, kur bočių kapai. Įgimta mylėti savo tėvus-gimdytojus, brolius, seseris ir visus savo krašto žmones, kurie yra artimi savo kilme, kalba, papročiais. Tą savo tautos bei tėvynės meilę vadiname patriotizmu.

Krikščioniškoji tėvynės meilė arba patriotizmas yra daugiau negu prie savo tautos prisirišimas ir paprasta meilė. Patriotizmas yra natūrali dorybė. Ji siekia aukščiau kūniškų vertybių, siekia tautos gerbūvio, didybės, garbės, kas neįmanoma be tautinio įsisamoninimo, be

asmeninio lavinimosi, be siekimo aukštesnio gėrio, tobulybės. Čia jau reikalinga viršgamtinė pagalba. Tą pagalbą žmogus gauna religijoje, kuri atnaujina ir sudieviną jo gyvenimą, jo žygius.

Kaip gimdamas žmogus lieka savo motinos ir per savo šeimą įsijungia į tautą, taip šv. Krikšto sakramentu jis tampa Bažnyčios vaiku ir įsijungia į krikščionių bendruomenę — draugiją, nes Krikštas yra antgamtinis žmogaus gimimas. Bažnyčia, toji gailestingoji motina, yra vyriausioji Dievo valios reiškėja, dangiškų gėrybių teikėja ir tautų auklėtoja bei globėja.

Bažnyčia visada ugdė, palaikė ir tobulino tautinį sentimentą ir ragino kiekvieną krikščionį būti geru patriotu. Ji kovojo už tautines teises, ragino tautiečius laikytis tėvų kalbos; nešioti tautinius rūbus; dainuoti savas dainas. Įvedė tautines šventes ir visais amžiais gerbė tautinius papročius bei tradicijas, bile tik ne neprieštaravo amžinosioms tiesoms. "Įaugimas į tradicijas yra nepakeičiamas sveikam ir subrendusiam žmogui, sako popiežius Pijus XII. Ilgas Bažnyčios, kaip tautų auklėtojos, patyrimas tai pa-

tvirtina. Dėl to, ji stengiasi religinį gyvenimą susieti su tautų papročiais”.

Krikščionybė, kuri skelbia vieną tikėjimą visai žmonijai ir artimo meilę, anaip tol nenaikina tautinio jausmo žmonių bendruomenėje ir tautų neasimiliuoja. Tikėjimas įprasmina žmogaus gyvenimą ir tuo pačiu tėvynės meilę. Šioji krikščionybė įgyja giliausios prasmės ir vertės.

Popiežiaus Leono XIII žodžiais tariant: “žmogui yra įgimta gyventi visuomenėje. Vienuoje jis negali turėti gyvenimui būtinai reikalingos globos ir aprūpinimo. Neįmanomas taip pat pilnas proto bei dvasios išvystymas. Todėl Dievo Apvaizdos jau taip sutvarkyta, kad jis gimsta iš karto šeimyniniame susivienijime ir pilietiniame susibūrimė”... “Antgamtinė Bažnyčios ir gamtinė tėvynės meilė seka iš to paties amžinojo prado meilės, nes abiejų autorius ir priežastis yra Dievas. Tad pareiga vienai negali prieštarauti pareigoms kitai. Taip, galime ir privalome viena ir kita: mylėti save, mylėti artimą, mylėti valstybę ir jai vadovaujančią vyriausybę ir tuo pačiu laiku mylėti Bažnyčią, kaip motiną, ir didžiausią meilę, kokia tik galima, mylėti Dievą”.

Gyvybė yra pirmoji Dievo dovana ir laimė. Žmogus ją brangina ir myli. Susipratęs ir sveikai protaujantis žmogus brangina ir myli savo tautą, nes jis jaučia esąs jos dalis, o jam yra įgimta mylėti save. “Patriotizmas ir yra tautinės savo individualybės meilė. Tauta mylima ne dėl to, kad ji yra didelė, graži, galinga, bet dėl to, kad ji sava; kitą kartą net dėl to, kad ji yra nelaiminga, kad ji yra skriaudžiama...

Jei sakoma, kad tikrasis patriotizmas turi būti pagrįstas pageidavimu savo tautai moralinės didybės, kylančios iš žmogaus dvasios visuotinio vertingumo, ar tai nereiškia, kad tas pageidavimas privalo visų pirma reikštis pačiame patriote, kaip nepalenkiamas pasirinkimas pačiam tobulintis ir savo asmenimi patarnauti realia medžiaga savo tautos vertingumo rūmams statyti? Todėl per atskirus asmenis tikras patriotizmas privalo būti kultūrinės pažangos veiksnys, nes patriotizmo reikšmė tautai priklauso nuo to, kaip jis reiškiasi tautinės civilizacijos kūryboje” (St. Šalkauskis).

Moralistai sako, kad gerai sutvarkyta meilė prasideda nuo savęs. Ji privalo būti vidujinė, veikli, nuolatinė. Tikroji meilė pasireiškia siekimu tobulumo, troškimu susivienyti, pasiaukojimu, davimu.

Iš meilės plaukia teisingumo ir dėkingumo dorybės, kurios, pagal šv. Tomą, reiškiasi mokėjimu skolos, atidavimu kiekvienam, kas jam priklauso. Dėkingumas verčia atsiųginti už gautas malones Dievui, nes “ką turi, ko neesi gavęs” ir taipgi artimui.

“Atiduokite visiems, ką esate kalti: kam mokestį — mokestį, kam muitą — muitą, kam baimę — baimę, kam pagarbą — pagarbą” (Rom. 13, 7).

Kokios šeimos, tokie žmonės. Kokie žmonės, tokia tauta. Ką žmogus įneša tautai, tauta duoda žmonijai. Tikintysis duoda tautai gražų įnašą, kai jis yra pasidabinęs dieviškomis dorybėmis: tikėjimu, viltimi ir meile ir savo dvasinį gyvenimą stato ant keturių pagrindinių moralinių dorybių: išmanymo, teisingumo, tvirtumo, susivaldymo.

(Bus daugiau)

M Ū S Ų Š E I M A

Gera žinoma, kad mūsų ne visose šeimose viešpatauja ramybė. Nuodėmių daro svetimųjų šeimos, bet nuo nuodėmės nėra laisva ir lietuviška šeima. Dažni atsitikimai būdavo ir yra — žvalgymasis svetimųjų.

Didesnė ar mažesnė neištikimybės liga pasitaiko visur. Ar Kristaus apaštalė turi eiti ir skambinti visiems kas įvyko pas ją, koki dūmai yra jos gryčioje? Kai buvo skaudu kentėti ir bėga... Rodos jau geriausiai draugei pasipasakojo. O toji "geriausioji" draugė turi už šią dar geresnę ir perneša viena kitai naujienas ir tavo šeimą jau teršte teršia, iš rąsto vežimus skaldo! O kas kaltas? Pati!

Dėl Kristaus kentėk mažuose, o pasidarysi didelė ir padėsi savo vyrui, ar sūnui nugalėti silpnybę! Pasikalbėjimuose kelti savo šeimos gerasias puses, savo vyro ir vaikų. Jei pati juodinsi savo lizdą, nenorėk, kad svetimi tavo šeimą išbaltintų!

Įvesk šeimoj religinius papročius: 1) bendrą vakaro maldą, 2) maldas spalines, gegužines, 3) maldą už Tėvynę, o pajusi, kad Kristus ir Marija lyg yra tavo šeimos nariai, nes kiekvienu atveju tu kalbėsies su Jais. Ar gulsi, ar kelsi, ar valgysi, ar keliausi — Kristaus Kryžius Tavo palydovas. Tu pasijusi stipri ir tavo šeima stiprės.

Koks dangiškas džiaugsmas užlies tave, kai pajusi, pastebėsi, kad buvęs šaltas vyras, abejojęs sūnus užsikrečia jau tuo, kuo tu gyveni metų metus, ko tu siekei visą gyvenimą. Jie patys pradeda kal-

bose ir net viešai, nė kiek nesibijodami pajuokos minėti Dievo vardą ir Jo pagalbos šauktis. Štai tavo katalikiškoji akcija šeimoje. Bet žinok, ko pati neturi nė kitam negalėsi duoti.

Jei matai, kad tavo vyras labai vertina tautiškumą ir tą net pirma stato, visus šventus dalykus įvilki tautinius rėmus. Tavo namuose šv. Marijos altoriaus staltiesėlėje žydės lietuviškos tulpės. Tavo saliono sienas puoš pašventintas Rūpintojėlis ir koplytėlė su kryžiumi ir Aušros Vartų Marija. Sukombinuok Lietuvos emblemą su Kristaus kryžiumi ir pakabink savo miegamojo galūgalvyj. Tavo vaikai priaugs šeimoje prie to ir taip nenutrūkstamai srovens Dievo palaimą ir garbę į ateinančias kartas, kaip kad atsroveno ligi mūsų, tautos gilus religingumas.

Būtų idealu, kad šeimos tėvas būtų šeimos kunigas. Tada šeimoje viešpatautų ramybė, nes motina mielai tam atsiduotų ir paklusniai sektų šeimos kunigą — tėvą — visuose religiniuose šeimos pasireiškimuose. Ji tik džiaugtųsi, nes būtų mažesni šeimų irimo pavojai. Kol tėvas prie to nepriprato, pratinkim prie to savo sūnus, pačios organizuodamos bendras maldas, šeimos šventes pradėti ir baigti maldą. Sūnūs tapę tėvais, tikėkim, jau taps ir šeimų kunigais.

K. Keblinskiene

16 ĮSAKYMŲ MOTERIMS

Ar norite laimingai sugyventi su savo vyru per 20,000 dienų ir naktių, — kuris laikas yra numatomas kaip normalus vedybinio gyvenimo vidurkis?

Jei taip, tai niekad neprašyk pinigų, kada jis geroje nuotaikoje. Atvirkščiai, niekad neprašyk pinigų, kada jis piktas. Keista, ar ne?

Šie tik dvieji iš šešiolikos įsakymų pavyzdžiams žmonoms, kuriuos patiekė žymus prancūzų rašytojas Jean Duche. Jo raštai ir komentaramai reguliariai pasirodo prancūzėms skirtame žurnale, "Elle".

Štai jo įsakymai:

1. Būk linksma, turėk jūmoro sąmoja: prajuokink vyrą tokiu būdu, kad jis manytų, jog jis esąs sąmojingas.

2. Nuduok esanti rimta ir užinteresuota, kuomet jis kalba apie politiką, filosofiją arba net ir sportą. Tuomi jis manys esąs labai įdomus asmuo.

3. Jei jo šnektą nuobodi, nepertrauk kalbos; vieton įsivaizduok gražų filmų aktorių. Nors mintys bus kitur, bet tavo veide reikšis maloni šypsena. Vyras tuojaus pasijus esąs didingesnis.

4. Prie kiekvienos progos saldžiais žodžiais pagirk vyrą, ypatin-gai jei jį kamuoja nemiga.

5. Sykį į savaitę prisiartink ir išsipasakok visas savo bėdas (tik ne tuo laiku, kuomet jis skaito laikraštį). Tokiu būdu jis jausis esąs protektorium.

6. Nieko neslėpki, bet neprisipažink per greitai! Tad nebus jam reikalo tau dovanoti.

7. Nieko nemaldauk, verčiau ištuštink kišenes jam nematant. Tokiu būdu jis visados tavim pasitiks.

8. Nors ir nenoromis, truputį pafilirtuok; šiaip palaikysite jo susidomėjimą.

9. Triukšmo nekelk; karts nuo karto išreikš pavydą, kad vyras nesijaustų apvilintas.

10. Kiekvieno vyro vedybinio gyvenimo idealas: didelis prisirišimas šliurėms. Kiekvieną pavasarį šliures paslėpk, kitaip iš jo namų darbuose talkos nesulauksi.

11. Tankiai teiraukis ir parodyk rūpestį apie jo sveikatą.

12. Neprašyk pinigų, kada jis gerame ūpe.

13. Neprašyk pinigų, kada jis piktas.

14. Graži apranga ir kosmetikai sudaro malonią atmosferą. Pirk tik tokią suknelę, kuri vyrui patiks, nors tatai reikalautų didelio pasišventimo.

15. Nesiginčyk prieš vaikus, draugus, gimines — nei tada kada esate vienidu. Vienu žodžiu, visuomet su vyro nusprendimu sutik — bet daryk savotiškai.

16. Vedybinis gyvenimas tolygus tikybai: jis turi būt apsaugotas neatsižvelgiant į kainą.

Tai tik vieno vyro patarimai. Kaip kur būtų galima su juo gerai susiginčyti!

Sesučių Kazimieriečių Auksinio Jubiliejaus Metai šv. Alfonso Parapijoj, Baltimore, Md.

Tarytum tik vakar tas buvo, kad mes rengiamės pradėti švęsti pirmųjų mūsų lietuvių sesučių auksinių jų įsikūrimo sukaktį. Tarytum tik vakar aš atnašavau iškilmingas šv. Mišias su pagalba dviejų mano padėjėjų, kurie buvo mokiniai šv. Alfonso parapijinės mokyklos, kad pradėjus šv. Kazimiero Seserų jubiliejaus metus. Dabartinė Motina Generalė buvo mūsų svečių tarpe.

Tai buvo sekmadienis, kovo 3 d. 1957 m. Tą rytą susikaupęs per šv. Mišias aš dėkojau Dievui, kad Jis buvo taip gailėstingas mūsų lietuvių išeivijai čia Amerikoje įkvėpdamas toms pirmoms pirmtakūnėms norą ir drąsą tapti vienuolėmis ir darbuotis kaip tikėjimo, taip lietuviybės išlaikymui "grinorių" lietuvių tarpe. Per tas šv. Mišias aš meldžiaus už sielas Motinos Marijos Kaupaitės ir to šv. kunigo Antano Stanikyno, ir taip pat už dvi gyvas ir dar mūsų tarpe tebeesančias jubilates, Motinėle Immaculatą ir Motinėle Conceptą. Savo maldas tačiau aš jungiau su konkrečiu pasirėžimu ką nors atmintino padaryti, kad šis Sesučių Kazimieriečių Jubiliejus nebūtų tik metai gražių prisiminimų, bet būtų METAI ĮVERTINIMO to milžiniško Sesučių nuveikto darbo, kuris buvo atliktas Dievo garbei ir mūsų jaunosios kartos nemarių sielų naudai.

Pasitaręs tad su D. G. Generale, Motina M. Teofile, tą sekmadienio kovo 3 d. rytą, aš viešai bažnyčioje jai pažadėjau metų bėgyje sukelti \$10,000.00, kaip pradžia FONDUI to NAMO, kurs turėtų būti pastaty-

tas LIGUISTOMS ir PAVARGUSIOMS SESUTĖMS, kurios per tiek metų "nešė dienos ir kaitros naštą". Tai buvo didelis užsimojimas šv. Alfonso parapijai, kuri skaito tik 1,739 sielas. Pasitikėdamas tačiau Dievo pagalba ir mūsų gerų žmonių dosnumu turėjau vilties tą sumą surinkti, nes lietuviai, ypač senosios kartos, yra dosnūs geriems tikslams.

Netruko tie metai prabėgti. Šv. Kazimiero dieną, šįmet kovo 4 d., mes oficialiai užbaigsime šv. Kazimiero Seserų AUKSINIO JUBILIEJAUS METUS. Man kaipo parapijos klebonui tenka labai maloni prievolė, padėkoti Dievui ir Sesučių geradariams už "tikrą stebuklą". Baigiamoje auksinio jubiliejaus vajú ne su \$10,000.00, kaip buvo iš pradžių manyta, bet baigiamoje šį istorinį jubiliejaus metų su \$25,000.00.

Ši, man pačiam, tikrai nuostabi suma yra aiškus įrodymas, kad lietuviai įvertina mūsų Sesučių Kazimieriečių atliktus darbus per pereinamus 50 metų, kad mūsų Baltimorės kolonijos lietuviai pilnai pritaria tam NAMUI, kurs yra taip reikalingas NUVARGUSIOMS IR NUSENUSIOMS SESUTĖMS. Auksinio Jubiliejaus metuose tai tikrai tinkamiausia proga parodyti kaip tų sesučių pasišventimas, kaip jų pastangos yra įvertinami, nes jos pašventė savo jaunystę, savo sveikatą, kad Kongregacija galėtų išaugti iki šių dienų dydžio.

D. G. Motina Generalė turėjo progos aplankyti Meilės Sesučių Kongregacijos tokius namus, pastatytus atsidirbusioms sesutėms, netoli Baltimorės. Ji savo akimis ma-

tė, kaip rūpestingai globojams yra ten susenusios ir sveikatą praradusios sesutės. Mūsų LIETUVAITĖS yra pilnai užsitarnavusios panašaus rūpesčio ir yra pilnai vertos panašios globos. Kaip tik ši mintis mane skatino dėti visas pastangas, kad Baltimorėje būtų padaryta pradžia, kad Baltimorėje būtų sukurta tinkama suma šiam garbingam ir labai reikalingam projektui.

Be to, man teko sužinoti, kad mūsų pirmųjų Sesučių Kazimieriečių, kurios yra susilpusios sveikatoje, nuoširdus pageidavimas yra, kad toks namas būtų pastatytas arti motiniško namo Chicagoje, kur tos sesutės pradėjo savo tarnybą Dievo garbei ir Sesučių Kazimieriečių gailėstingiems darbams. D. G. Motina Teofile man pranešė, kad tokie pastatai kainuotų arti VIENO MILIJONO DOLERIŲ. Nors tai gali atrodyti gan stambi suma, tačiau, šiais laikais mūsų Amerikos lietuviams NĖRA nepasiekiamo.

Apskaičiuojama, kad J. V. gyvena apie VIENAS MILIJONAS lietuvių. Vien tik Chicagai priskaitoma apie ŠIMTAS TŪKSTANČIŲ. Argi nebūtų galima tikėtis, kad čia J. V. randasi bent 100,000 lietuvių užtektinai mylinčių savo tautą, savo įstaigas, savo lietuvaite sesutes, kurie aukodami tik po \$10.00 galėtų sukelti reikalingą sumą šiam svarbiam ir garbingam reikalui? Jei keli šimtai geraširdžių žmonių Baltimorėje galėjo sukelti \$25,000.00, tai, Dievui padedant ir geriems sesučių geradariams pritariant, TAS MILIJONAS DOLERIŲ gali ir turėtų tapti tikrenybe. Tai būtų tikras Sesučių Kazimieriečių AUKSINIO JUBILIEJAUS PAMINKLAS.

Dievui laiminant, pradžia jau padaryta. Tie \$25,000.00 jau sudaro

branduolį to Auksinio Jubiliejaus NAMO FONDO, namo kurs turi būti pastatytas liguistoms, susenusioms ir nuvargusioms Kongregacijos Sesutėms. Tie pinigai negalima dabar ir nebus galima ateityje skirti kitiems tikslams. Jie turi būti sunaudoti šiam naujam namui. Tai yra AUKSINIO JUBILIEJAUS FONDAS pagerbti a. a. Motiną Mariją Kaupaitę, Motiną Immaculatą Dvaranauskaitę, Motiną Conceptą Ungarytę ir a. a. kun. Antaną Staniukyną.

Viešai dėkoju Baltimorės Sesučių geradariams už tas Auksinio Jubiliejaus Fondui suteiktas aukas. Teatlygina jiems Dievas savo žadėtu šimteriopu saiku. Atsišaukiu tačiau (tuo pačiu tarpu) į visus J. V. geraširdžius lietuvius prisidėti prie šio garbingo darbo. Kviečiu visus siųsti savo aukas aiškiai pažymėtas AUKSINIO JUBILIEJAUS SESUČIŲ NAMUI, ar tai pačioms Sesutėms, 2601 W. Marquette Road, Chicago 29, Illinois., arba man, vienam iš to Fondo globėjų, 114 W. Saratoga Street, Baltimore 1, Maryland.

Pasižadu už kiekvieną man priimtą auką šiam Fondui asmeniai padėkoti. Visiems kurie aukos \$25.00 ar daugiau, kaip išraiška mano asmeninio įvertinimo jų dosnumo, pasižadu atnašauti vienas šv. Mišias už juos ir jų mylimųjų reikalus. Pasitikiu Dievumi, pasitikiu Marijos Nekaltai Pradėtos ir šv. Kazimiero užtarimu, pasitikiu mano brolių - seserų lietuvių dosnumu, kad šiais Liurdo Jubiliejaus metais Sesučių Kazimieriečių AUKSINIO JUBILIEJAUS FONDAS taps realybė.

Prel. Liudvikas J. Mendelis

VALGYKIM SVEIKAI

Raugintų kopūstų makaronai

1 sv. raugintų kopūstų,
 $\frac{1}{2}$ sv. virtų bulvių košės,
 $\frac{1}{2}$ sv. miltų,

druskos, cibulių, riebalų (aliejaus) pagal reikalą.

Kopūstus prieš naudojimą gerai nuspausti, kad nepraskiestų tešlą. Visa kas nurodyta suminkinti. Bet jei tešla per minkšta įdėti papildomai miltų. Iškočioti ir padaryti apvalinius makaronus. Virti pasūdytam vandenyje. Kai verdant iškyla į viršų, išgriebti gerai nuvarvinant sudėti į aliejuotą karštą skauradą ir pakepinti iki geltonumo. Duoti su žirniukais ar žaliais špinatais.

Bulviniai baršteliai

Nuskustas bulves supiaustyti pagalviškai (kaip makaronai) ir virti pasūdytam vandeny. Baigiant virti įpilti rūgšties, įdėti sutarkuotus ant burokų tarkos 2 — 3 burokėlius. Pakepinti ant alyvos smulkiai supiaustytus cibulius ir supilti. Užvinti. Užbaltinti rūgščia grietine.

Kopūstų kotlietai

Kopūsto 1 galva,
 Baltos duonos 2 riekės,
 Džiovėsių 2 šaukštai,
 Cibulio 2 galvos,
 Kiaušinių 1 — 2 st.
 Sviesto arba aliejaus,
 Pipirų, druskos, sulig skonio ir Rūgščios grietinės.

Kopūsto galvą perpiauti į 4 dalis, išimti kotą ir virti įdėjus į pasūdytą karštą vandenį kol suminkštės. Kai jau minkštas išgriebti leisti gerai nusivarvėti, permalti per

mėsos mašinėlę. Sudėti prieskonius pakepintus alyvoj cibulius, kiaušinius, išmirkytą duoną ir viską gerai išmaišyti. Padaryti kotlietus, apvolioti džiovėsiais ir kepti kol pageltonuos. Į stalą duoti su žirniukais, bulvėmis. Vietoj soso galima paduoti rūgščią grietinę.

(Šie receptai pritaikinti penktadieniams arba pasniko dienoms).

DĖMIŲ VALYMAS

Sviesto ir taukų dėmės iš pliušo, aksomo ir ripso geriausiai išimamos trinant karšta balta duona.

Vaško ir taukų - žvakių dėmės išimamos anodija. Gerokai pašildžius, reikia stipriai ištrinti anodiją ir dėmės išnyks.

Medžių sakų dėmės išplaunamos žibalu, o paskum šiltu vandeniu su muilu.

Vaisių dėmės iš skalbinių geriausiai išvalomos amoniaku. Reikia nedaug įpilti į verdantį vandenį amoniako, ištiesti dėmėtąsias vietas ant indo ir pilti pro jas skiedinį, kol dėmės prapuls.

BALTŲ ODINIŲ PIRŠTINAIČIŲ VALYMAS

Odinės pirštinaitės valomos muilu ištarpintu karštame piene, į kurį įdedamas suplaktas trynys ir keletas lašų amoniako (į vieną stiklą pieno ir 1 trynį). Pirštinaites užmauti ant rankų ir padažius muilo tirpinyje, trynti minkšta vilnone skarele. Po to pirštinės iškabinamos pavieniui pradžiovinti. Taip valant baltos odinės pirštinaitės nekeičia spalvos ir nesukietėja.

Mama Ada

Gydytojai sako: "Apsisaugokite dabar nuo vaikų paralyžiaus!"

Jūsų gydytojas žino, apie ką jis kalba. Jis nori ne tik jums pagelbėti, kai liga įstinga, bet taip pat apsaugoti jus nuo jos. Kai medicinos mokslas ateina į pagelbą su nuo ligos apsaugojančiom priemonėmis, jūsų gydytojas rūpinasi, kad jūs jomis pasinaudotumėt. Jis nori, kad jūs būtumėt sveiki.

To rūpesčio pasekoj daug anksčiau pavojingų ligų, kaip pav. vidurių šiltinė, dabar jau beveik visai išnyko ir nebegrąso mūsų tautai. Nebereikia bijoti, jei prieš šiltinę jūs esat įskiepyti.

Šiandien Amerikos gydytojams rūpi apsaugoti jus prieš kitą baisią ligą — vaikų paralyžių. Per pastutinius metus vaikų paralyžius tūkstančius žmonių padarė luošais, atėmė iš jų judesių galią, rankų ir kojų vartojimą ir galimumą kvėpuoti. Gydytojai žino vaikų paralyžiaus ištiktą tragediją. Jie matė,

kaip sveikus žmones ši liga pavertė į bejėgius invalidus. Jie nenori, kad taip ir jums atsitiktų. Jie nori apsaugoti jus ir jūsų šeimas saugiau, lengva ir nebrangia priemone — šalk skiepais.

Kadangi milijonai žmonių jau yra prieš vaikų paralyžių įskiepyti, ši liga nebėra minima pirmuose laikraščių puslapiuose, kaip anksčiau. Tačiau vaikų paralyžius yra lygiai tiek pat pavojinga neapsaugotiems nuo jo žmonėms, kaip ir anksčiau. Tie, kuriuos vaikų paralyžius ištinka, nebeturės tiek daug bendros nelaimės kaip kitados, bet liga bus lygiai tiek pat pavojinga. O luošumas bus dar tragiškesnis, nes galėjo būti išvengtas.

Gydytojai skatina jus nežaisti savo gyvenimu su vaikų paralyžium. Jie ragina jus tuojau pradėti skiepytis šalk skiepais ir jie žino, apie ką kalbą.

MOTERŲ SĄJUNGOS GLOBĖJOS ŠVENTĖ BIRŽELIO 27 D.

*O, Motina Neperstojančios
Pagalbos saugok ir globok
mūsų organizaciją ir jos na-
res, kad veikdamos Tavo pa-
vyzdžiu, būtumėm apdovano-
tos gilesne artimo meile, kant-
rybe ir tikėjimu!*

MŪSŲ ORGANIZACIJA

Šauniai pagerbta Marijona Vaičiūnienė

Marijonos Vaičiūnienės, buvusios ilgametės Centro Raštininkės, pagerbtuvių bankietas laikytas Chicagoje balandžio 12 d. visais atžvilgiais puikiai pavyko. Bankiete dalyvavo suvirš šimtas narių, viešnių bei svečių. Chicagos kuopų reprezentacija buvo gera. Ponai Vaičiūnienėi sudėta daug nuoširdžių linkėjimų ir padėkota už jos ilgų metų darbuotę.

Tarp garbingųjų svečių dalyvavo Gerb. Prel. I. Albavičius, kuris gražiai nupasakojo savo parapijietės veiklą netik Sąjungoje bet ir parapijoje; buvusi Centro Ižd. ponja Elena Verbela atvykusi net iš Dania, Floridos; V. Petrošienė iš Michigan: Statkų šeima (ponios Vaičiūnienės duktė) iš Peoria, Ill.; sūnus Juozas su šeima, duktė Teresė Vaičiūnaitė; nekurios Centro Valdybos narės, ir MOTERŲ DIRVOS redaktorė Dale Murray iš South Bend, Ind.

Chicagos Apskričio vardu dėkoju visiems ir visoms už atsilankymą, kuopoms už prisidėjimą prie dovanos (kas bus nupirktą, p. Vaičiūnienė pati praneš), komisijai už vieningą darbuotę ir specialiai dėkoju p. D. Kamm, kuri sutvarkė prisiųstas aukas. Ponai Vaičiūnienėi linkiu geriausios sveikatos ir lai šita Sąjungiečių dovana pasilieka maloniui prisiminimu.

Chicagos Apskr. Pirm.

Augusta Šatkienė

Kuopų aukos

Sekančios kuopos prisidėjo prie dovanos. Tos, kurios įteikė dovanas asmeniniai bankieto metu, nėsiranda šiame sąrašė:

Kuopos — 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 17, 20, 27, 26, 28, 31, 33, 34, 42, 43, 45, 46, 48, 57, 58, 59, 60, 64, 68, 69, 73.

Atskiras aukas atsiuntė Marijona Jokubaitė ir Ponja Gasparaitis.

Centro Ižd., Donna Kamm

★ ★

Naujos Narės — New Members Įstojo bal. mėn. — April

Kuopa

Skyrius

15 Marija Baranauskienė Apšv.
Stefanija Urbonienė „

“BE PINIGŲ
NIEKUR NENUEISI”

remkime

STIPENDIJOS
FONDA

Ar jūsų kuopa prisidėjo prie šio svarbaus reikalo?

Žymi Veikėja Atšventė 75 m. Gimtadienį

Rožė Mazeliauskienė, ilgametė Sąjungietė ir veikėja, neseniai atšventė savo 75 metų amžiaus sukaktį.

Ji yra viena iš organizatorių M. S. 49-tos kuopos Chicagoje ir jai pirmininkavo. Eilę metų buvo sekretorė ir 7 metus Illinois valstybės direktorė. Už nuopelnus 1949 m. pakelta į Moterų Sąjungos garbės nares.

Yra Amžina rėmėja narė: Marijonų, Šv. Kazimiero Seselių, Pransiškonų ir daugelio kitų.

Mėgdama lietuvišką spaudą, ji visais laikais rūpinosi jai daug padėti, ypač dienraščiui Draugui. Dalyvavo Draugo platinimo vajuose ir Draugo reikalams rengtuose konkursuose, laimėdama pirmas vietas ir dovanas. Už jos nuoširdų pasidarbavimą Draugo Mašinų fondui gavo Garbės diplomą. Mėgo rašyti spaudai, ypač yra daug rašiusi Drauge apie katalikiškų organizacijų veiklą.

Ši tyli ir rami Sąjungietė, niekad nesigirdama ir save neaugštindama, per daugiau pusę šimto metų Chicagoje begyvendama, nemaža yra prisidėjusi čia prie visų gerų darbų ir sumanymų.

Nemaža ji pagarsėjo šiame mieste ir visoje Amerikoje savo originaliais lietuviškais ornamentais — šiaudinukais, kuriais 1946 m. Chicagos Mokslo ir Pramonės muzejuje buvo papuošta pirmoji lietuviška Kalėdų eglutė, kuri ir liko ligi šiolei kasmetine tradicija. Kas metai prieš Kalėdų šventes, ji pagamina šimtus šiandinukų liet. organizacijoms, atskiroms šeimoms ir kita-
taučiams Chicagoje ir kit. Amerikos

Rožė Mazeliauskienė

vietose, paaukodama nemaža laiko ir savo sutaupę, kad lietuviški šiaudinukai garsintų Lietuvos vardą Amerikoje.

R. Mazeliauskienės didelius veiklos darbus trumpai apibūdinti neįmanoma. Reikia pasitenkinti, jos 75 m. amžiaus proga, čia pateiktu tik dalinu jos veiklos sąrašą. Šia proga jai linkime geros sveikatos ir sėkmingos tolimesnės darbuotės.

M. V.

Yra sakoma —

Iš didelio debesio mažas lietus.

Dėl kvailos galvos kojos nepailsi.

Žodis — ne darbas, juo sotus nebūsi.

KUOPŲ IR APSKRIČIŲ VEIKLA

CONNECTICUT

NEW BRITAIN

Motinių Dienos Paminėjimas

38-tos kuopos narės gražiai atžymėjo Motinių Dieną užprašydamos šv. Mišias ir bendrai priimdamos šv. Komuniją.

Vakare penktą val. turėjome vakarienę su trumpa programėle, kurią išpildė mūsų pirm. J. Valantine giminaičių vaikučiai, taip pat šeštadieninės mokyklos vaikučiai po K. Marijošienės vadovybe. Į vakarienę atsilankė gražus būrys narių bei svečių, jų tarpe klebonas Kun. V. Karkauskas, kuris pareiškė gražių minčių bei linkėjimų Sąjungietėms ir svečiams. Kuopos pirm. J. Valantine pravedė vakaro tvarką ir visos dainos bei kalbos pynėsi apie Motiną — jos garbę bei vargus.

Skanius valgius paruošė darbščios narės A. Tamošaitienė, M. Valauskienė, J. Vasiliauskienė ir M. Ptakosky; mandagiai prie stalų patarnavo O. Zdančiukienė, A. Valantine ir A. Simonski. Visoms pasidarbavusioms nuoširdžiai dėkojame.

Nemalonus svečias

Balandžio mėnesyje, Sąjungiečių tarpe atsilankė nemalonus svečias — Mirtis ir pasišaukė A. A. K. Savickienę ir A. A. Teklę Vinikaitienę. K. Savickienė buvo per ilgą

laiką našlė, kuopoje uoli narė per daugelį metų išdė globėja. Liko nuliūdime dvi seserys bei daug giminių.

T. Vinikaitienė buvo ilgametė narė. Paliko nuliūdime vyrą Stasį, sūnų ir dukrą Alda Broff, kuri yra irgi uoli Sąjungietė, tris anūkus bei gimines.

Sąjungietės už abi nares užprašė šv. Mišias bei palydėjo į amžinasties namus. Šia proga reiškiamo gilią užuojautą liūdinčiom šeimom. Skaudu ir visoms kuopos narėms netekus trumpu laiku dviejų narių. Tebūna amžina ramybė!

B. M.

ILLINOIS

CICERO

Antros Kuopos Narės laikė savo mėnesinį susirinkimą balandžio 14 d., parapijos patalpose.

Narės Ona Šniaukšta ir Bronė Palubinskienė jau kuris laikas kaip serga. Buvo abi aplankytos ir apdovanotos ir linkim abiem greit pasveikt ir vėl drauge dalyvauti.

Buvo skaitytas padėkos laiškas narės M. Anderson, už atsilankymą jos mirusio vyro šermentyse ir už rožančiaus atkalbėjimą. Šiuomi reiškiamo mūs narei užuojautą ir lai Dievulis būna jo sielai gailestingas.

Buvo išduotas raportas ponios Augustos Šatkienės iš ponios Vaičiūnienės pagerbtuvių bankieto, kuris įvyko šeštadienį, bal. 12 d. 1958. Bankietas buvo gražus ir užsipelnytas ir širdingiausi linkėjimai eina p. Vaičiūnienei netik nuo tų 16 dalyvavusių narių, bet ir nuo visos 2-tros Kuopos.

Priimtas laiškas dalyvauti Sesių Gildos seime ir \$3.00 dovana paskirta.

Ateinančiame susirinkime, kuris atsisibūs gegužės 12 d., bus pagerbta narė Marilyn Druktanis, kuri susituokė balandžio 13 d. su ponu Gerlaise Nentz. Linkime naujai porelei laug laimės šeimyniškame gyvenime.

Susirinkimas baigtas pirmininkei Onai Zaurai atkalbėjus maldą.

Mariona Eisinis.

MASSACHUSETTS

BROCTON

Vajaus susirinkimas — arbatėlė

Moterų Sąjungos 15 kuopa vasario mėn. susirinkimą pašventė 40-ies metų Lietuvos Nepriklausomybės akto paskelbimo sukaktį paminėti ir verbavimui į Mot. Sąjungos 15 kuopa naujų narių vajų praveisti.

Vasario mėn. 1 d. 7 val. vakare Šv. Kazimiero bažnyčioje, prie Fatimos Marijos altoriaus, su kitomis parapijos moterimis ir kviestinėmis viešniomis, buvo atkalbėtas Šv. Rožančius.

Vėliau narės ir viešnios susirinko prel. K. Urbanavičiaus salėje, kur rado scenoje ant paaukštinimo išpuostą Lietuvos Vytį su Kristaus Kryžiumi, Lietuvos tautinę vėliavėlę ir gyvomis tulpėmis.

Papėdėję šio papuošalo išstatyta lietuvių katalikų moterų leidžiami laikraščiai Amerikoje ir Kanadoje, "Moterų Dirvos" ir "Moters", puošnesnių numerių parodėle.

Dar iš Lietuvos atvežtomis staltiesėmis užtiesti stalai, apkrauti pačių sąjungiečių kepiniais, lauke gausiai pakviestų viešnių ir parapijos Dvasios Vadų.

Susirinkimas pradėtas giesme, "Marija, Marija!". Prisiminta miru-

sios kuopos narės ir 15 kuopos vėliavos siuvinėtoja, mirusi prieš metus sausio mėn., 5 kuopos narė A. A. Adelė Repšienė. Už mirusių sielų, atsistojusios dalyvės sukalbėjo garsiai "Amžiną atilsį".

Į garbės prezidiumą pakviesta: Kun. Albertas Abračinskas, Kun. Jonas Daunys, N. Anglijos Apskrieties vice-pirm. Sofija Mantautienė, ir kviestinių viešnių atstovė Marija Peldžienė.

15 kuopos sekretorė A. Sužiedėlienė savo kalboje paminėjo 40-ies metų Lietuvos Nepriklausomybės akto paskelbimo sukaktuves, trumpai pravesdama susirinkusias pro laimingus Lietuvos Nepriklausomybės laikus, pro žiaurius raudonųjų siautėjimus jų pavergtoj dabartinėj Lietuvoj, į nenumaldomą viltį Lietuvai vėl atgauti prarastą laisvę. Laisvinimo reikalui 15 kuopa paaukojo \$10.00. Iškilminga susirinkimo dalis užbaigta Lietuvių Tautos himnu. Tegul Dievas Lietuvos tautos sumus prašalina!

Vajaus reikalai

Pradedant eilinį vajaus susirinkimą kalba Sofija Mantautienė tema: "Ar verta lietuvei katalikei organizuotis?" Savo sklandžioj kalboj primena Lietuvoj įsigalėjusį talkų paprotį. Čia darbas daug lengvesnis bendrai dirbant ir pajuntama vienas kito supratimas, atjautimas ir pagalba artymui. Delto ir organizuotis reikia, kad bendrai galima būtų lengviau pasiekti organizacijos nustatytus tikslus, o ypač katalikėms reikia būti organizuotoms ir prieš raudonąją ideologiją veikti organizuotai, pačioms organizuotai pasirošti išgelbėti savo vaikus nuo siaučiančios bedievybės, nutautėjimo ir nuo per laisvo elgesio vėjų.

Organizuota katalikė moteris, supratusi savo uždavinius gali didelius dalykus padaryti savo aplinkumoj ir platesnėj visuomenėj.

Kun. A. Abračinskas pasveikino susirinkusius nuo 15 kuopos Dv. Vado prel. P. W. Strakauskio, kuris nesveikuoja ir daktaro patartas gydomsi namuose. O nuo savęs Kun. Abračinskas pasidžiaugė sąjungietėmis, kad jos savo darbams jėgų semiasi iš Švč. Marijos ir, kad kas pirmą mėnesio šeštadienį renkasi prie Fatimos Marijos altoriaus prieš savo susirinkimus sukalbėti Šv. Rožančių.

Kun. J. Daunys linkėjo darbu, darbu ir dar kartą darbu traukti naujas nares į organizuotą lietuvių katalikių moterų darbą. Tik viena mintimi ir visos dirbdamos atsieksite tikslą.

Perskaityta narės Julijos Tubienės ir Mečio Tubio padėka 15 kuopai už sveikinimus jų sūneliui Jonui Giedriui gimus.

Kuopos veikla

Perskaitytas sausio mėn. visuotinio susirinkimo protokolai ir pranešta Sąjungiečių vakarienės apyskaita. Pirmininkė siūlė gyvesniam veikimui, susiskirstyti į būrelius ir rečiau šaukti bendrus susirinkimus. Manoma, kad narės noriau lankysis privačiai namuose, dažnuose būrelių susirinkimuose, negu dabar kas mėnesį į bendrus susirinkimus salėje. Diskusijose paabėjota ta reforma ir pasilikta prie senos tvarkos. Pirmininkė galvoja, kad narės šiomis diskusijomis šiek tiek išjudintos gal skaitlingiau lankysis kuopos mėnesiniuose susirinkimuose.

Susirinkimas užbaigtas Mot. Sąjungos himnu. O viešnios ir narės

pakviestos prie vaišių stalo, kur skambėjo mūsų lietuviškos dainos. Linksmi išitraukė į pobūvio gerą nuotaiką ir mūsų viešnios ir vyresnės narės, bei mielas Kun. A. Abračinskas sukalbėjęs mums pradedant ir baigiant maldas. Už tai mes Jam esame dėkingos. Dėkojam taip pat už jų pasakytas mums paskatinančias kalbas ir už atsilankymą šiame neeiliniame susirinkime, o Elenai Plonieniui už skanumynus, kuri negalėdama būti kartu, atsiuntė nors pyragėlius. Ačiū.

Tą patį vakarą įstojo 15-ton kuopon šios naujos narės, Marija Peldžienė, Marija Bortkevičienė, Marija Čiužienė ir Ona Čiužienė, o sausio mėn. įstojo Loreta Tamošaitienė. Visoms naujai įstojusioms, sugiedota "Ilgiausių metų".

Dėkoju Juozefai Savickienei ir Sofijai Mantautienei už talką paruošiant stalus ir viską sutvarkant užbaigus. Pirmoji jų taip pat paruošė skanius suteptinius, antroji iškepė didelį vestuvinį migdolais prismaigytą pyragą; Bronė Mežienė skoningą tortą, Antanina Sužiedelienė pyragą, Sofija Stašaitienė ir Pranciška Grybauskienė narstukus, Sofija Alinskienė atvežė bulvių košelės. Ačiū visoms. Lietuvišku papročiu, visos dalyvavusios, namo buvo išleistos įteikiant namiškiams lauktuvių įvairių likusių skanumynų.

Ir šis pobūvis nepagadino Mot. Sąjungos vardą, o Moterų Sąjunga padidėjo penkiomis apšvietos narėmis.

K. Keblinskienė

WORCESTER

Moterų Sąjungos 5-tos kuopos susirinkimai įvyksta kiekvieno mė-

neso pirmąjį pirmadienį, parapijos salėje, 7:30 val. vakare.

Vasario mėnesio susirinkimą atidarydama pirm. M. Watkins paprašė paaugoti maldą už mūsų sergančias nares Žiurinskienę, Karsokienę, Zinkienę ir prot. rašt. M. Puzarienę. Skaityti padėkos laiškučiai nuo Genovaitės Kaneb ir M. Puzarienės už aplankymą ir gėles, laike jų buvimo ligoninėj.

Aptarta pasiruošimas 16 vas. minėjimui. Kun. J. Jutkevičius pranešė, kad tą dieną bus laikomos trys iškilmingos šv. Mišios; vienos už visus gyvus lietuvius, antros už visus kentančius priespaudą, trečios už mirusius. Ragino visas maldas ir darbu minėti tą brangią sukaktį stojant į Tėvynės laisvinimo darbą. Tam tikslui kuopa paaugavo \$25.00.

Taipgi buvo aptarta kuopos dalyvavimas šv. Kazimiero 500 metų jubiliejaus paminėjime.

Ne vien duona gyvenasi...

Imdamos širdin Viešpaties žodžius, Sąjungietės dalyvavo vienos dienos rekolekciuose pas Seseles Putnam, Conn., 4 dieną gegužės. Ten prie Šiluvos Motinėlės, apmąstymuose ir maldoje sustiprino ir atgaivino savo dvasią.

Laiškai

Skaityti iš Romos gauti nuoširdžios padėkos laiškučiai nuo J. E. vyskupo Podolskio ir kun. Vinco Mincevičiaus už kuopos prisiųstą 80 dolerių auką šv. Kazimiero Kolegijai.

Jaunimas

Kun. J. Jutkevičius kalbėdamas apie jaunimą priminė, kad negalima žiūrėti į mūsų jaunuosius kai į kokius vėjavaikius ar atšalėlius nuo lietuvio širdžiai artimų klausimų. Žinoma, yra išimčių, bet didžiama

savo užsidegimu ir ryžtumu kalnus nuverčia. Kad ir šis ruošimasis prie 16-tos Vasario ir šv. Kazimiero jubilėjaus, kiek laiko ir darbo jie įdeda, nelengva apskaičiuoti. Vyresnieji, darbu ir aukomis remia gerus sumanymus, o jaunimas savo entuziazmu paseka juos ir sumanymus įgyvendina.

Choras

Moterų Sąjungos choras vadovės Genovaitės Kaneb pranešimu, pradės savo repeticijas kovo mėnesį. Choro veikla dėl ligų ir žiemos blogo oro buvo sutrukdyta. Ponia Kaneb praneš choristėms kada ir kur susirinkti. Taipgi bus pasitarta apie numatytą koncertą.

Kovo mėn. susirinkimas

Antra kovo šv. Kazimiero bažnyčioj, bendrai su Aušros Vartų parapija iškilmingai paminėta šv. Kazimiero 500 metų gimimo sukaktis. Apeigose dalyvavo abiejų parapijų kunigai. Bažnyčia buvo išpuošta draugijų vėliavomis ir narių bendra eiseną prie šv. Komunijos darė gražų išpūdį. Ypač džiugu buvo matyti gausų skautų ir vyčių dalyvavimą; bet kitaip ir negalėjo būti, — juk tai jaunimo šventojo ir globėjo minėjimas.

Trečią kovo Moterų Sąjungos 5-tos kuopos susirinkime nutarta prašyti Centro Valdybos prailginti narių vajú iki birželio mėnesio pabaigos.

Gauta žinia iš 27-tos kuopos, kad Apskričio suvažiavimas kviečamas 4 d. gegužės į Norwood, Mass. Atstovės į suvažiavimą bus renkamos sekančiame susirinkime.

Tame susirinkime galutinai bus sutvarkyta motinos dienos programa. Nares gerai nuteikė valdybos

pranešimas, kad du parengimai parapijos ir kuopos naudai buvo pasėkmingi.

Prisminta apie seimo pageidavimą, kad savanoriai teikiamos aukos paremti šv. Kazimiero Kolegiją Romoje būtų prisiųstos į Centro raštinę ir iš ten, bendrai visų sąjungiečių vardu būtų pasiųsta Kolegijai. Padaryta kolekta ir pinigai pasiųsti Centro raštininkei.

Ir vėl atsilankė mirtis, pašaukdama Antaną Geštautą, mūsų narės Viktorijos vyrą. Kuopa reiškia gilią užuojautą savo narei jos liūdesio valandoj.

Kaip ir visuomet, dvasios vadas kun. J. Jutkevičius pateikė mintį gilesniam apmąstymui: sekime šv. Kazimiero pavyzdį — pamaldume ir pildyme Dievo valios, namuose ir organizacijoj.

Rutvilė

NEW JERSEY

LINDEN

Padėka

Mūsų Mot. Sąjungos 53 kuopoje yra įsivyravusi sena ir labai graži tradicija — surengti kiekvienai savo kuopos narei "surprise party", staigmenos pobūvi, švenčiant 25 metų sidabrinį vestuvių sukaktį. Tad, ir man teko garbė, kaip kuopos narei, pirmą pirmadienį gegužės mėnesio, sulaukti to netikėto, labai gražaus pobūvio su gražiomis gėlėmis, vaišėmis ir dovana.

Giliai sujaudinta savo kuopos jautrumu ir gerumu, tariau nuoširdų Lietuvišką ačiū pirm. K. Šukienei, P. Liudvinaitienei, P. Strazdienei ir visoms kuopos narėms už taip gražų ir netikėtą pagerbimą.

Lai gyvuoja 53 kuopa ir lai

klesti jos gražūs ir geri darbai ateityje.

Su gilia padėka
Eugenija Čemaškienė

PENNSYLVANIA

PITTSBURGH

The members of Chapter 25 extend their deepest sympathy to the family of the late Mrs. Cassie Sites.

Funeral services were conducted in St. Casimir's Church. Celebrant of the solemn high Mass of requiem was Rev. S. Kasakaitis, pastor: assisted by Rev. Leonard Gillis, deacon, and Rev. George Truskauskas, sub-deacon.

Guard of Honor was formed by the Auxiliary to the Lithuanian Citizens Club and A. L. R. C. Women's Alliance, Branch 25. Also present were members of the Altar and Rosary and Blessed Sacrament Societies of the Church. Representing Chapter 25 were Mrs. Frances Schevets, Mrs. Alberta Grubleski, Mrs. Margaret Barnes, Mrs. Della Smalanskas, Mrs. Helen Stasulavich and Mrs. Mary Smalanski.

Internment was in the parish cemetery, Pittston, where Rev. L. Gillis read the committal prayers.

Mrs. Sites was the widow of William G. Sites, former funeral director, who died Oct. 20, 1950.

Surviving are three sons, Harold, Wyoming; Edwin A., Pittston City funeral director, and Vincent, Grand Rapids, Mich.; two grandchildren, William, a student at Niagara University, and Kathleen Ann, student nurse at Pittston Hospital.

Mother's Day Observance

The members of Chapter 25 offered a special Mother's Day Mass for the living and dead members,

and received Holy Communion in a body. Following the church services, breakfast was served in the church hall.

Father Gillis said grace. Chapter president Eleanor Sakalouckas was toastmistress. She also recited the centenary prayer to Our Lady of Lourdes. Members sang "Mother Dearest", which was followed by the reading of the Centenary of Our Lady of Lourdes by Anna Zarzecki, a poem by Rosalie Kizis, "My Mother" read by Stella Poder, and Memorare to Our Lady read by Nellie Gruska. All present joined in the closing hymn, "Sveika Marija".

Also present at the observance was our pastor, Rev. John Kasakaitis, Rev. George Trauskauskas, Rev. Leonard Gillis, and organist Bronis Voveris.

Mary Cheslick was chairlady; Dell Doble. co-chairlady.

Mary Smalanske

Stamps of Early Lithuania To Be Exhibited

The Philadelphia Area Chapter of the American First Day Cover Society will meet on Tuesday, June 17th, 1958, from 7:00 P.M. to 11:00 P.M. at the Liberty Federal Savings and Loan Bldg., 202 —204 No. Broad St., Philadelphia, Penna.

At this meeting Walter E. Norton, writer, lecturer, and expert of Lithuanian stamps will exhibit stamps of early Lithuania and its forerunners from his 20 volume collection. Everyone is welcome. Full details about the society can be had by writing to Louis Meyer, 244 Fernon St., Phila. 48, Pa.

THE PRESIDENT'S LAMENT

The joys of being a president are few and far between; her name is like a football in a big ten game:

If she writes a letter, it is too long; if she sends a postal, it is too short; if she issues a pamphlet, she is a spendthrift.

If she attends a committee meeting, she is intruding; if she doesn't, she is shirking.

If she attempts to safeguard the interests of the chapter, she wants to run everything; if she doesn't she is letting it go to the dogs.

If the attendance at the meeting is slim, she should have had a committee at work; if she has done this, she is a pest.

If dues are called for, she is insulting; if they are not collected, she is to blame.

If she is in good humor, she is facetious; if she isn't, she is a grouch.

If the program is a huge success, the program chairman is complimented; if it isn't it is all the president's fault.

If she mixes with the members, she's too familiar; if she doesn't, she's too ritzy.

If she asks for advice, she is incompetent; if she doesn't she is high-handed.

Ashes to ashes and dust to dust — if others won't do it, the president must!

Anon.

Dairy Products Provide Nourishing Meals

IRENE KAZANAUSKAS

PLAIN
AND
FANCY

Dairy Products will be featured all during the month of June, which is National Dairy Month, so it's a good time to plan cheese and milk dishes in your menus.

For a light supper, try "Olive Tomato Rarebit," with a lot of sharp, cheddar cheese to insure a good measure of protein. Big wedges of ripe olives add interesting flavor and texture, and attractive color as well. Serve this on very crisp toast or heated crackers. A big, green salad with a wine vinegar dressing would go nicely with the rarebit.

Olive Tomato Rarebit

- $\frac{2}{3}$ cup ripe olives
- $\frac{1}{2}$ pound sharp American cheese
- 2 tablespoons butter or margarine
- 2 tablespoons all-purpose flour
- 1 cup milk
- 1 (10 $\frac{1}{2}$ -ounce) can condensed tomato soup
- 1 tablespoon grated onion
- $\frac{1}{2}$ teaspoon salt
- $\frac{1}{4}$ teaspoon mustard
- Dash cayenne pepper
- 2 eggs
- Toast or crackers

Cut olives into large pieces. Grate cheese. Melt butter over hot water; blend in flour. Add milk and cook and stir until thickened. Stir in tomato soup, onion and seasonings. Beat eggs lightly, and add slowly to sauce, stirring constantly. Add grated cheese, and continue cooking until cheese is melted, stirring frequently. Add olives. Serve on toast or crisp crackers.

Makes 4 to 5 generous servings.

Here is another recipe to help "celebrate" National Dairy Month. This "Best-Ever Sandwich" is good on white, whole wheat or rye bread, and makes a wholesome luncheon served with cream of tomato or mushroom soup. If you're not a soup fan, a cup of mulled cider or hot chocolate is a good alternate choice.

Best-Ever Sandwich Filling

- 1 (3-ounce) package cream cheese
- 1 tablespoon milk
- 2 chopped hard-cooked eggs
- $\frac{1}{4}$ cup chopped ripe olives
- $\frac{1}{4}$ teaspoon onion salt.

Soften cheese and blend in milk. Add remaining ingredients.
Makes enough filling for 5 thick sandwiches.

Make some of this "Tutti Frutti" ice cream for a special treat during June. This is an elegant dessert, and this rich ice cream is worthy of a party or Sunday dinner.

Tutti Frutti Ice Cream

- $\frac{1}{2}$ cup light or dark raisins
- 2 cups milk
- Few grains salt
- 2 eggs
- 2 teaspoons plain gelatin
- 1 teaspoon vanilla
- $\frac{1}{2}$ cup sugar
- 1 cup whipping cream
- $\frac{1}{4}$ cup chopped maraschino cherries
- $\frac{1}{4}$ cup syrup from cherries
- $\frac{1}{4}$ cup chopped walnuts.

Rinse raisins, drain and chop fine. Scald $1\frac{3}{4}$ cups milk with salt. Slowly stir in lightly beaten egg yolks and cook and stir over hot water until slightly thickened. Soften gelatin in remaining milk and dissolve in hot mixture. Blend in vanilla and cool thoroughly. Beat egg whites until stiff. Gradually beat in sugar. Whip cream until stiff. Fold beaten egg whites, whipped cream, fruits, syrup and walnuts into cooled custard. Turn into refrigerator tray and place in freezing compartment with control set at lowest temperature. Freeze until firm, stirring once or twice. Reset temperature control to normal.

Makes about 3 pints.

A HIDDEN SECRET

Antonia M. Wackell

*Fragrant-faced, lovely rose,
Open your petals wide,
And your tender heart expose;
Breathe out the perfume you
 have inside.*

*I see the beauty in your bloom,
And in your golden heart.
But tell me — why can't I see
The heavenly perfume
That you so lavishly impart?*

LINGUIST FINDS AMERICA LOSING LANGUAGES RACE TO SOVIET UNION

Some experts think America may be losing the scientific leadership of the world to the Soviet Union. What we can be sure it is losing, says professional linguist Jacob Ornstein, is the race for language supremacy.

Writing in a recent issue of *The New York Times*, Ornstein declares: "It is becoming increasingly evident that our ignorance of other languages is causing us expense, embarrassment and loss of prestige the world over..."

"Without minimizing other factors, much of this loss of prestige has resulted from our inability to communicate on a person-to-person basis with foreign peoples. Only about one out of thirty of our thousands of representatives abroad can even carry on a passable conversation in the language of the host country, much less analyze a newspaper editorial indicating which way the political winds may be blowing..."

Mr. Ornstein reports a typical incident. Not so long ago, the Russians moved into Libya with a mission of fifteen Arabic-speaking diplomats. The United States had only one diplomat in Libya who spoke the language, and he was shortly thereafter transferred to a post outside the Arabic-speaking world.

Other evidence of our lack of language experts for various parts of the world: Only 165 of America's 1800 colleges teach Russian — and then only to 4,000 students. By contrast, some 10,000,000 Russian students are studying English.

Moreover, says the onetime Government linguist, the Soviet Institute of Foreign Languages trains Russians students in hundreds of other tongues as well. And, he adds, "the Soviet State Foreign Language Publishing House is feverishly preparing dictionaries and texts in over eighty foreign languages."

America is not without hope in its linguistic race with Russia, Ornstein declares. Various Governmental agencies have set up special language schools, And Georgetown University's language institute offers courses in forty tongues.

But, he warns, "the facilities being developed are... only partially and haphazardly meeting the needs. A more systematic program is necessary. It would seem desirable to form a National Linguistic Coordinating Board, composed of Government agencies, universities, research groups, and export firms. This board could channel language training along the lines of greatest predictable needs."

WANTED

back issues of "Motery Dirva"! — to be bound into library volumes and preserved for the future.

Anyone desirous of contributing such issues may contact the editor. Your cooperation in this worthwhile project will be heartily appreciated.

FOOD AND DRUG PROTECTION

When an American housewife asks her butcher for a cut of meat or selects for herself a pre-wrapped package of chops from her neighborhood market, a label or stamp on each piece of meat assures her that it has been inspected and approved by government officials. When she buys a bottle of medicine she knows it has been tested for safety and effectiveness. And when she purchases any canned or frozen foods, she can do so with confidence, knowing they have been processed under sanitary conditions.

Fifty-five years ago the United States Government enacted the first Federal Food and Drug Act to insure healthful standards for processing and packaging of meats, drugs and canned goods. Since then, the original act has been brought up to date to include new products and processes such as vitamins, frozen foods and cosmetics.

The requirements of the law are met in a number of ways. Generally, the first step is at the source of production. Government inspectors visit manufacturing plants to make sure sanitary conditions prevail and to check on materials used. But one of the Act's chief requirements is that the manufacturer or food processor label his product with all the vital facts about its contents. All ingredients and their quantity must be noted.

This labeling requirement is to make sure, for example, that a person with diabetes or high blood pressure will not unknowingly eat food containing sugar or salt that is bad for him. Drugs, moreover, must display necessary precautions

such as: "For External Use Only," or "Half Dose for Children." Poisons must clearly be labeled as such.

How did all this come about? It began toward the end of the last century, when Dr. Harvey W. Wiley, chief chemist for the United States Department of Agriculture, made a discovery. For a long time Dr. Wiley had the unhappy suspicion that the American consumer was threatened by slow poisoning — and that the culprits were many of the foods bought in cans, processed and prepared according to the new techniques being developed at that time by food packers.

A group of volunteers from Dr. Wiley's office — at considerable risk to their own health — tested and sampled a large selection of canned foods. Dr. Wiley's suspicions were confirmed. Known as the "poison squad," the volunteers discovered that food packers, in their desire to develop the new canning process, were unwittingly using chemical preservatives that were harmful and even poisonous.

One might think that the public would have jumped at the chance to protect themselves. But consumers proved to be more interested, by and large, in welcoming the new changes, such as canned food, which lightened the housewife's burden in the kitchen. Manufacturers and foodpackers, meanwhile, were opposed to any outside interference in their business — and the government was equally reluctant to interfere in private enterprise.

But Dr. Wiley was insistent on informing the people and pressing for some sort of public control or

inspection on food manufacturing processes. In this he had the sympathetic backing of many of the nation's newspapers.

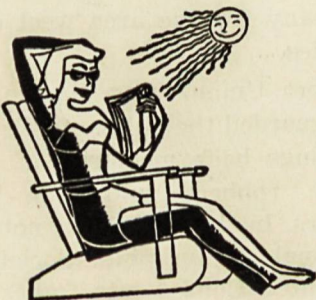
What probably precipitated immediate action was a novel called *The Jungle*, written about the meat-packing business by Upton Sinclair. He took a job as a worker in the stockyards of Chicago to see for himself how conditions were there. The book, now read with curiosity but first received with astonishment, was published in 1906. And that was the same year the first Federal Food and Drug Act was passed.

Today there is little, if any, opposition to the law. The government and the food and drug industries cooperate closely to make sure that the consumer knows exactly what he is getting when he makes his purchase.

Common Council

HOMES ARE MADE, NOT BOUGHT

Summer is just around the corner, and, as soon as the first hint of it arrives, we take to the out-

doors. The trend today is toward more and more outdoor living and entertaining during the warm season. Furniture manufacturers have come out with summer styles that are both beautiful and utilitarian.

Outdoor furniture can be had in wood, metal, ratan or plastic, all in beautiful, gay, summery colors. Many of the pieces have a plastic coating to protect the finishes from the elements.

Metal pieces are rust resistant. Some of the upholstered chairs and sofas are especially treated so that they are waterproof. An important feature of outdoor furniture is its weight. Though it is light in weight and can be moved easily, it is extremely strong and durable.

Summer furniture is available in complete groupings, which bring unity to your setting and eliminate a "thrown together" look. And, a wonderful factor is that it can be moved indoors for the winter and provide a comfortable and attractive den or playroom.

Leather, too, is important in covering upholstered furniture. It is now available in many brilliant colors and has greatly increased its decorative function. It is so adaptable that it is being used in many ways on furniture. You can find it on sofas, chairs, and even on table tops, cabinet doors in gay colors to add a touch of brightness to your room. O, yes! Leather has become a "glamour girl" in the furniture field because of its elegant beauty.

See you later. — —

Marijona E. Cizauskas

LITH. BIBLIOGRAPHY SERVICE
203 MADISON ST.
WESTVILLE, ILL.

LITH. BIBLIOGRAPHY SERVICE
203 MADISON ST.
WESTVILLE, ILL.

Nine new historic sites beckon to vacationers

Looking for historic landmarks to visit on your vacation?

In the last three years alone, reports the National Geographic Society, eight new national parks, monuments, and historic sites have been established. They bring to nearly 200 the number under Federal or cooperative management.

One consists of Philadelphia's Independence Hall and other historic shrines long open to the public. The others are newer and less familiar.

From East to West, they are:

St. John Island, a national park in the Virgin Islands. Its historic connections date back to Indians who lived there before the arrival of Columbus and, later, to colonial rivalries among European powers. It still contains mouldering fortresses and ruined plantations — now covered with flowering mantles. Its temperature ranges between 65 and 91 degrees Fahrenheit.

The home and laboratory of Thomas Edison in West Orange, New Jersey. On display are some of Edison's outstanding inventions — like the phonograph, the stock ticker, and early incandescent lamps — as well as various devices he was testing at the time of his death a quarter of a century ago.

Cumberland Cap National Historical Park in Tennessee. It was the scene of Indian, Revolutionary War, and Civil War fighting. In addition to old fortifications, the

park boasts two miles of the Wilderness Road that many pioneers traversed on their way to the West — plus a mountain-top view of three states.

Chimney Rock, Nebraska, Towering 500 feet above the flat Nebraska countryside, this stark, cone-shaped landmark enables visitors to get a panoramic view of some of the territory over which westward-bound pioneers traveled during the last century.

The Golden Spike National Historic Site in Promontory, Utah. The newest Federally managed site, this seven-acre tract is the scene of the famous spike-driving ceremony that marked completion of America's first transcontinental railroad in 1869.

Fort Vancouver National Monument in Vancouver, Washington. Its exhibits include excavations of the fort's old stockade wall and inner buildings, a model of the fort, and a museum of relics. It was once headquarters of the Hudson Bay Company for the area west of the Rockies.

Fort Union, New Mexico. This fort guarded the old Santa Fe Trail. It brings back memories of stagecoach robbers and gun-toting traders. In the Civil War, notes the National Geographic Society, it prevented Confederate forces from reaching Colorado's silver mines.